

at nogen Misforstaaelse kan indtræde, men saaledes har Udvalgets Tanke i alt Fald været.

Nasmussen: Jeg beder undskyld, at jeg endnu et Dieblit lægger Beslag paa Thingets Tid. Gjort Gjerning staar jo ikke til at ændre, men jeg vil kun sige, at havde jeg dengang vi behandlede Lovforslaget i Udvalget, vidst, at der kunde blive Spørgsmaal om en saadan § 11 som den, hvortil der nu under Nr. 13 foreligger Forslag, saa vilde jeg for mit Bedkommende have søgt at gjøre gjældende i Udvalget, at Politiet skulde have samme Stilling med Hensyn til Veifreden, som det ved Veiloven har faaet med Hensyn til Veienes Istandsættelse og Vedligeholdelse. Det kunde aldrig falde ind at gjøre Modstand imod, at Politiet ligesom Veibestyrelsen skulde have Ret til at optage Kreaturer paa Veiene. Men efter Forslaget Nr. 13 vil Sagen imidlertid blive en ganske anden. Vi maa lægge Mærke til, hvad der da kan foregaa. Naar en Polibetjent saa kommer paa en Vej, kan han blot tage sin Kommebog op og notere alle de Ordener, som han mener at forefinde, og saa lade Folk indstævne. Dette siger jeg vil være utaaleligt for Befolkningen. Det kan være meget bekvemt og nemt for Politiet, men, jo mere bekvemt det er for Politiet, desto mere uretsfærdigt og urimeligt vil det være lige overfor Befolkningen, og jeg paastaar, at i Veifredens Interesse behøves det ikke. Jeg maa derfor, alt hvad jeg kan, fraraade, at vi komme ind paa en Bestemmelse som den under Nr. 13. Jeg er aldeles overbevist om, at man, dersom den vedtages, vil, ligesom da man i sin Tid gav Bestemmelse f. Ex. om store Optagelsespenge — det var vistnok i 1817, at man fastsatte 3 Rd. i Optagelsespenge for et Kreatur —, meget snart komme til Erkjendelse af, at det er utaaleligt for Befolkningen. Bestemmelsen vil blive brugt til Chikane, og man vil snart komme til at mærke, at der tidt vil blive voldt Befolkningen Uleilighed og Bøvær, naar Politiet og Politiets Personale faar et saadant Tilsyn med Veiene, som der her tilsigtes. Det er en gammel Erfaring, at, naar Politiet saaledes paa en nem Maade kan komme an og gjøre sig til Herre over

Befolkningen, saa er det meget tilbøieligt dertil. Det gaar saa let, og det er saa behageligt uden videre at kunne sige til Folk: „Vær artig, saadan og saadan skal det være!“ Jeg kan, som sagt, ikke paa nogen mulig Maade være med til at vedtage en saadan Bestemmelse som den under Nr. 13, og jeg beklager høilig, at den ærede Minister vil gaa ind paa denne Bestemmelse; thi jeg antager næsten, at den ærede Minister vil kunne sige sig selv, at paa den Vej, som Lovforslaget endnu har at vandre, kommer det ikke til at gaa.

Tobiesen: Det forundrede mig meget at høre, at den sidste ærede Taler havde saa Meget imod den Omfkrivning, der ved Forslaget under Nr. 13 har fundet Sted i Begyndelsen af § 11. Det maa jo dog nemlig være saavel ham som andre Medlemmer af Thinget bekendt, at den nuværende Ordning netop er den, at Politiet, naar Kreatur findes i det Tilfælde, som omhandles her i § 11, indkalder den Bedkommende ved en Politistævning, og at han saa muldteres, hvormed da Sager er ude. Det er jo vel ganske vist i enkelte Tilfælde — jeg tror i to eller tre — blevet draget i Tvivl, om og hvorvidt Politiet var berettiget til nu at fare frem paa denne Maade, og Spørgsmaalet derom er gaaet ind til Overretten og Højesteret, hvor da Sagen er bleven afgjort derhen, at Politiet, naar det vil dømme en Mand til Mulktier, først maa have optaget Kreaturet. Men ligesaa vist, som det er, at der hidtil er blevet ifundet 10,000 Mulktier af denne Art uden Optagelse for hver een Gang, at der har fundet Optagelse Sted, ligesaa vist er det ogsaa, at vender man Sætningen om og siger, at her efter skal Politiet og Veibestyrelsen først optage Kreaturet, saa vil i 10,000 Tilfælde mod eet Kreaturet gaa ganske frit. Jeg skal tillade mig med et Par Ord at gennemgaa, hvorledes Lovforslagets § 11 nu er affattet for at vise de ærede Medlemmer Nødvendigheden af Bestemmelsen under Nr. 13. Det siges nu i § 11, at det er en Pligt for Politiet og for Veibestyrelserne at optage Kreaturer. Veibestyrelserne bestaa jo dels af Sogneraadene og dels af Amtsraadene. I Amts-